

OBSAH.

	Strana
I. O vývoji klavíru a jeho složení	7
Klavichord, cembalo, klavír kladívkový. Hebenstreit. Christofori, Mar- rius, Schöter. První stavitelé klavírů a jich pokusy. Silbermann, Stein, Streicher a mechanika vídeňská. Nástrojaři angličtí. Wornumovo pia- nino. Francouzská zdokonalení klavíru: Erardova mechanika repetiční, Debainův prolongement. Amerika. Litinový rámec Chickringův, Stein- wayův klavír křížový. Vůdčí význam Steinwayův. Světové firmy němec- ké. Blüthner a klavír alikvotní. Bechstein, klávesnice paprskovitá a Clut- samova a Vincentova. Klávesnice Jankova. Klavír transposiční. Cem- balo. Klavír čtvrttónový. — Významnější firmy nástrojařské. Ústrojí dnešního klavíru. Skříň se strunníkem, ostruněním a ozvučnou deskou. Ladění a jeho temperatura. Mechanika anglická a vídeňská. Pedály.	
II. O ústrojí hráčově a jeho úkonech	21
Kosti, svalstvo, nervstvo. Funkce vypínání a spínání. Fysiologie kla- vírní techniky dle Breithaupta. Hrací síly: rozmach, náraz, tíže. Fixace. Hrací pohyby. Aktivnost a passivnost. Pohyby pádu, vrhu, oporného rozmachu, nárazu, úderu; pohyby nesené, krouživé a otáčivé, klouzavé a prstové. Stanovisko izolace článků a stanovisko organické součinnosti ústrojí. Divergence a konvergence pohybů; pohyb rovnoběžný, rovný a protipohyb. Tendence ke hře ovládané.	
III. O klavírní reprodukci a paedagogice	28
Reprodukční požadavky klavírního díla: elementární (hudební a ná- strojové) — věrnost textu, intonace, rytmus —; vyšší — podání fráze po stránce rytmu a artikulace, dynamika a barva úhozu; rozlišení hlasů a odstínění ploch. Linie a tvar. Požadavky slohové. Kultura a instinkt. Požadavky obsahové. Objektivní a subjektivní podání. Ideál repro- dukční. Cesty klavírní reprodukce. Zvládnutí stránky technické, formální, slo- hové a obsahové. Od analýze k synthesi. Od technických prvků k pro- duševnělému celku. Cíle klavírní pedagogiky. Ucelenost klavírní kultury. Její stránka vše- obecná a technická, hudební a speciální. Přizpůsobení klavírně-kultur- ního ideálu, diktované různými zřeteli. Individualita žákova po stránce fysické a duševní. Národnost a kosmopolitism. Ideál klavírní kultury české a moderní. Cesty klavírní pedagogiky. Jak, na jakých základech budeme studovati. Klavírní metodika ve svém vývoji od empirie k metodám psychofysic- kým. Metody fixované a volné a jich theoretikové. — Co, jakými pro- středky budeme studovati. Volba studijní látky. Individuelní vyučování. Směr vyučování. Kvalita učební látky. Rozčlenění látky. Cvičení te- chnická, etudy, látka přednesová. Progressivní seřadění látky vyučovací.	
IV. Vývoj klavírní literatury	110
Klavír, varhany a skladba vokální. Tabulatury. Koloristé němečtí a primitivisté vlaští a jich formy. Virginalisté angličtí. — Frescobaldi a Sweelinck; Německo severní a střední. — Scheidemann a Scheidt — a německý jih — Froberger: Muffat, Kerlle, Pachelbel, Krieger, Fi- scher, Kuhnau. Severoněmečtí předchůdci Bachovi, Reincken, Böhm, Buxtehude. — Mattheson a Telemann.	

Klavecínisté francouzští až po léta revoluční. Tisky Atteignantovy. Suita. Des Chambonières a současníci. François Couperin a Rameau.	121
Klavecínisté italští od dob Frescobaldiho. Sonata. Pasquini. Zipoli. Benátky a Neapol. B. Marcello a Galuppi. Domenico Scarlatti . . .	128
Soustředění a vyvrcholení klavíristického umění v díle J. S. Bacha. G. Fr. Händel	132
Poslední léta slohu galantního a předchůdci klasiků. Fil. Emanuel, Wilh. Friedemann a J. Christian Bach. J. W. Hässler. Vídeňští klavírové: Haydn, Mozart, Beethoven. Okolí klasiků: Clementi, Cramer, Czerny. Hummel. J. L. Dusík a J. Field.	139
Německá romantika. Schubert a Weber. — Mendelssohn a Schumann. Jich epigoni: F. Hiller, St. Heller, A. Jensen, Kirchner, Volckmann a K. Reinecke. Poslední velké zjevy klavírního umění německo-romantického. Joh. Brahms a jeho epigoni. Max Reger. Moderna s ním souvisící. Schönberg a Vídeň	162
Francie od let revolučních po naše dny. Pařížští mistři prvních desíti-letí století XIX. — Chopin a Liszt. Novoněmečtí žáci Lisztovi a jich pokračovatelé. — Paříž konservativní a pokroková doby polisztovské. Konservatoř a Schola cantorum: Saint Saëns a César Franck a jeho škola. V. d'Indy. Claude Debussy a impresionisté. Moderna . . .	185
Belgie, Španěly a Italie. — Rumunsko. Maďarsko	227
Seveřané: Dánsko, Norsko, Švédsko, Finsko. — Anglie a Amerika.	239
Slované: Č e c h y. Škola Tomášková. Smetana, Dvořák, Fibich. Žáci varhanické školy, J. B. Foerster. Škola Dvořákova. Novák a Suk. Škola Nováková, Foersterova a Sukova. L. Janáček a Morava. Slovensko. Naši Němci. — R u s k o. Rubinstein a Čajkovskij. Novoruská pětka. Ljapunov, Glazunov, Skrjabin a moderna ruská. — P o l s k o. — Jugo-slavie. — Bulharsko	254